

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (deveto vijeće)

5. srpnja 2018. *

„Žalba – Dizajn Zajednice – Prijava za registraciju dizajna koji predstavlja čaše – Uredba (EZ) br. 6/2002 – Članak 36. stavak 1. točka (c) – Grafički prikaz – Članci 45. i 46. – Dodjeljivanje datuma podnošenja prijave – Pretpostavke – Uredba (EZ) br. 2245/2002 – Članak 4. stavak 1. točka (e) i članak 10. stavci 1. i 2.”

U predmetu C-217/17 P,

povodom žalbe na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesene telefaksom 21. travnja 2017., čiji je izvornik zaprimljen 25. travnja 2017.,

Mast-Jägermeister SE, sa sjedištem u Wolfenbüttelu (Njemačka), koji zastupa C. Drzymalla, *Rechtsanwalt*,

žalitelj,

a druga stranka postupka je:

Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), koji zastupa S. Hanne, u svojstvu agenta,
tuženik u prvom stupnju,

SUD (deveto vijeće),

u sastavu: C. Vajda, predsjednik vijeća, E. Juhász i C. Lycourgos (izvjestitelj), suci,

nezavisna odvjetnica: J. Kokott,

tajnik: R. Schiano, administrator,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 7. veljače 2018.,

saslušavši mišljenje nezavisne odvjetnice na raspravi održanoj 22. veljače 2018.,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Mast-Jägermeister SE svojom žalbom zahtijeva ukidanje presude Općeg suda Europske unije od 9. veljače 2017., Mast-Jägermeister/EUIPO (Čaše) (T-16/16, u daljnjem tekstu: pobijana presuda, EU:T:2017:68), kojom je taj sud odbio njegovu tužbu za poništenje odluke trećeg žalbenog vijeća

* Jezik postupka: njemački

Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 17. studenoga 2015. (predmet R 1842/2015-3), koja se odnosi na prijavu za registraciju čaša kao dizajna Zajednice (u daljnjem tekstu: sporna odluka).

Pravni okvir

Međunarodno pravo

2. Pariška konvencija za zaštitu industrijskog vlasništva potpisana je u Parizu 20. ožujka 1883., a posljednji je put revidirana u Stockholmu 14. srpnja 1967. i izmijenjena 28. rujna 1979. (*Zbirka međunarodnih ugovora Ujedinjenih naroda*, sv. 828., br. 11851, str. 305., u daljnjem tekstu: Pariška konvencija). Njezinim člankom 4. odjeljkom A, kojim je uređeno pravo prvenstva na temelju prijave za registraciju prava intelektualnog vlasništva, određuje se:
 - „1) Tko ispravno podnese prijavu patenta, modela za iskorištavanje, industrijskog uzorka ili modela, tvorničkog ili trgovačkog žiga u jednoj od zemalja Unije, ili njegov pravni pravonasljednik, uživatelj, prigodom podnošenja odgovarajuće prijave u drugim zemljama, pravo prvenstva za vrijeme niže određenih rokova.
 - 2) Priznaje se da je pravo prvenstva zasnovano podnošenjem svake prijave koja se smatra urednom prema nacionalnom zakonodavstvu svake zemlje Unije ili prema dvostranim ili višestranim ugovorima sklopljenima između zemalja Unije.
 - 3) Pod urednom nacionalnom prijavom treba razumijevati svaku prijavu iz koje se može ustanoviti datum podnošenja u odgovarajućoj zemlji, makar kakva bila kasnija sudbina te prijave.”

Pravo Unije

Uredba (EZ) br. 6/2002

3. Člankom 36. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002 od 12. prosinca 2001. o dizajnu Zajednice (SL 2002., L 3, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 24., str. 45. i ispravak SL 2018., L 72, str. 42.), naslovljenim „Uvjeti koje prijave moraju ispunjavati”, propisano je:
 - „1. Prijava za registraciju dizajna Zajednice sadržava:
 - (a) zahtjev za registraciju;
 - (b) podatke o podnositelju prijave;
 - (c) prikaz dizajna prikladnog [prikladan] za umnožavanje; Međutim, ako je predmet prijave dvodimenzionalni dizajn, a prijava sadržava zahtjev za odgodu objave u skladu s člankom 50., prikaz dizajna može se nadomjestiti uzorkom proizvoda.
 2. Prijava dizajna također sadržava naznaku proizvoda u koje se dizajn namjerava ugraditi ili na koji se dizajn namjerava primijeniti.

[...]

 5. Prijava mora ispunjavati uvjete utvrđene provedbenom uredbom.

[...]"

- 4 Člankom 38. stavkom 1. te uredbe datum podnošenja prijave za registraciju dizajna Zajednice određuje se na sljedeći način:

„Datum podnošenja prijave za registraciju dizajna Zajednice je datum na koji je podnositelj prijave [EUIPO-u] podnio dokumente koji sadrže podatke utvrđene člankom 36. stavkom 1. [...]"

- 5 Člankom 41. navedene uredbe, naslovljenim „Pravo prvenstva”, propisano je:

„1. Osoba koja je pravilno podnijela prijavu za registraciju dizajna ili korisnog modela u bilo kojoj ili za bilo koju državu potpisnicu Pariške konvencije o zaštiti industrijskog vlasništva ili Sporazuma o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije [(WTO), potpisanog u Marrakechu 15. travnja 1994.], ili njezini pravni sljednici, u svrhu podnošenja prijave za registraciju dizajna Zajednice u odnosu na isti dizajn ili korisni model, uživa pravo prvenstva od šest mjeseci od datuma podnošenja prve prijave.

2. Svako podnošenje prijave koje je prema nacionalnom pravu države u kojoj je izvršeno ili prema bilateralnim ili multilateralnim sporazumima jednako redovnom nacionalnom podnošenju prijave, priznaje se kao osnova za priznanje prava prvenstva.

3. ‚Redovno nacionalno podnošenje prijave’ znači bilo koje podnošenje prijave koje je dovoljno za utvrđivanje datuma podnošenja prijave, bez obzira na ishod prijave.

[...]"

- 6 U glavi V. iste uredbe, naslovljenoj „Postupak registracije”, nalaze se članci 45. do 50.

- 7 Člankom 45. Uredbe br. 6/2002, naslovljenim „Ispitivanje formalnih uvjeta za podnošenje prijave”, propisano je:

„1. [EUIPO] ispituje udovoljava li prijava uvjetima iz članka 36. stavka 1. za utvrđivanje datuma podnošenja.

2. [EUIPO] ispituje:

(a) udovoljava li prijava drugim uvjetima iz članka 36. stavaka 2., 3., 4. i 5. i kod višestruke prijave uvjetima iz članka 37. stavaka 1. i 2.;

(b) udovoljava li prijava formalnim uvjetima utvrđenim provedbenom uredbom za provedbu članka 36. i 37.;

(c) jesu li ispunjeni uvjeti iz članka 77. stavka 2.;

(d) jesu li ispunjeni uvjeti koji se tiču zahtijevanja prvenstva, ako je prvenstvo zahtijevano.

3. Uvjeti za ispitivanje formalnih uvjeta za podnošenje prijave utvrđuju se provedbenom uredbom.”

- 8 Člankom 46. te uredbe, naslovljenim „Nedostaci koji se mogu ispraviti”, određuje se:

„1. Ako pri provođenju ispitivanja prema članku 45. [EUIPO] primijeti da postoje nedostaci koji se mogu ispraviti, Ured od podnositelja prijave zahtijeva njihovo ispravljanje u propisanom roku.

2. Ako se nedostaci tiču uvjeta navedenih u članku 36. stavku 1., a podnositelj prijave udovolji zahtjevu [EUIPO-a] u propisanom roku, [EUIPO] kao datum podnošenja prijave određuje onaj datum na koji su nedostaci uklonjeni. Ne uklone li se nedostaci u propisanom roku, prijava se ne smatra prijavom za registraciju dizajna Zajednice.

3. Ako se nedostaci tiču uvjeta, uključujući plaćanje pristojbi, koji su propisani u članku 45. stavku 2. točkama (a), (b) i (c), a podnositelj prijave udovolji zahtjevu [EUIPO-a] u propisanom roku, [EUIPO] kao datum podnošenja prijave određuje onaj datum na koji je prijava prvotno podnesena. Ako se nedostaci ne isprave ili se plaćanja ne izvrše u propisanom roku, [EUIPO] prijavu odbija.

4. Ako se nedostaci koji se tiču uvjeta navedenih u članku 45. stavku 2. točki (d) ne isprave u propisanom roku, to dovodi do gubitka prava prvenstva za prijavu.”

9 Člankom 47. navedene uredbe, naslovljenim „Razlozi odbijanja registracije”, pobliže se određuje:

„1. Ako [EUIPO] pri provođenju ispitivanja na temelju članka 45. primijeti da dizajn za koj[i] se traži zaštita:

(a) ne odgovara definiciji prema članku 3. točk[i] (a); ili je

(b) protivan javnom interesu ili prihvaćenim moralnim načelima,

[EUIPO] odbija prijavu.

2. Prijava se ne odbija prije nego što je podnositelju prijave dana mogućnost da povuče ili izmijeni prijavu odnosno podnese svoje očitovanje.”

Uredba (EZ) br. 2245/2002

10 Člankom 4. Uredbe Komisije (EZ) br. 2245/2002 od 21. listopada 2002. o provedbi Uredbe br. 6/2002 (SL 2002., L 341, str. 28.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 42., str. 70.), naslovljenim „Prikaz dizajna”, u stavku 1. propisano je:

„Prikaz dizajna sastoji se od grafičkog prikaza ili fotografije dizajna, u crno-bijeloj tehnici ili u boji. Mora ispunjavati sljedeće uvjete:

[...]

(e) dizajn se prikazuje na neutralnoj podlozi i ne smije biti retuširan tušem ili korekturnom tekućinom. Mora biti kvalitetne izrade koja omogućuje jasnu vidljivost obilježja predmeta za koja se zahtijeva zaštita te koja omogućuje njihovo umanjivanje ili uvećanje na dimenzije koje nisu veće od 8 na 16 cm po pogledu za unos u Registar dizajna Zajednice, iz članka 72. Uredbe (EZ) br. 6/2002 [...].”

11 Njezinim člankom 10., naslovljenim „Pregled uvjeta u vezi datuma podnošenja prijave i formalnih uvjeta”, u stavcima 1. i 2. predviđeno je:

„1. [EUIPO] obavješćuje podnositelja prijave da se datum prijave ne može dodijeliti ako prijava ne sadrži:

(a) zahtjev za registraciju dizajna kao registriranog dizajna Zajednice;

(b) podatke o podnositelju prijave;

(c) prikaz dizajna na temelju članka 4. stavka 1. točaka (d) i (e) i prema potrebi uzorak.

2. Ako se nedostaci navedeni u stavku 1. otklone u roku od dva mjeseca od uručenja obavijesti, datum na koji su ispravljani svi nedostaci određuje se kao datum podnošenja prijave.

Ako se nedostaci ne uklone prije isteka roka, prijava se ne uvažava kao prijava dizajna Zajednice. Sve plaćene pristojbe se vraćaju.”

12 U članku 12. stavku 2. te uredbe, naslovljenom „Povlačenje ili ispravak prijave”, određeno je:

„Mogu se ispravljati samo ime i adresa podnositelja prijave, pogreške u izražavanju ili u kopiranju, ili očite pogreške i to na zahtjev podnositelja prijave i pod uvjetom da takvi ispravci ne mijenjaju prikaz dizajna.”

Okolnosti spora

13 Žalitelj Mast-Jägermeister SE podnio je 17. travnja 2015. prijave za registraciju dizajna Zajednice EUIPO-u na temelju Uredbe br. 6/2002.

14 Prijave za registraciju odnosile su se na proizvode „čaše” koje potpadaju pod razred 07.01 u smislu Lokarnskog sporazuma o ustanovljenju Međunarodne klasifikacije za industrijski dizajn od 8. listopada 1968., kako je izmijenjen.

15 Prema prvom zapisniku o ispitivanju sastavljenom 17. travnja 2015. ispitivač je obavijestio žalitelja da za oba dizajna naznaka proizvoda „čaše”, za koje je prijavljena zaštita, ne odgovara podnesenim prikazima jer oni prikazuju i boce. Zato je žalitelju predložio da dvama dizajnima doda naznaku „Boce” iz razreda 09.01 Lokarnskog sporazuma. Ispitivač je dodao da se višestruka prijava mora razdvojiti s obzirom na to da su proizvodi „Čaše” i „Boce” razvrstani u različite razrede. Pojasnio je da će prijava biti odbijena ako se ispravak ne učini u odobrenom roku.

16 Dopisom od 21. travnja 2015. žalitelj je odgovorio da nije prijavio zaštitu za boce umnožene u prikazima te je predložio sljedeće pojašnjenje naznake proizvoda: „Čaše za piće kao posude za bocu koja je njihov sastavni dio”. Dodao je da se razvrstavanje u razred 07.01 Lokarnskog sporazuma također čini prikladnim za tu naznaku.

17 U drugom zapisniku o ispitivanju od 25. lipnja 2015. ispitivač je naveo da je nakon dopisa od 21. travnja 2015. i telefonskog razgovora između njega i žalitelja bilo jasno da potonji ne traži zaštitu za boce. Međutim, prema ispitivačevu mišljenju, te boce jasno su se pojavljivale na prikazima i novo je ispitivanje pokazalo da prijave za registraciju ne sadržavaju prikaze usklađene s odredbama članka 4. stavka 1. točke (e) Uredbe br. 2245/2002. Zato je zaključio da zbog prisutnosti boca nisu jasno vidljiva obilježja za koja se zahtijevala zaštita. Dodao je da to može biti otklonjeno podnošenjem novih slika na kojima su zahtijevana obilježja jasno razgraničena točkastim linijama ili obrubima u boji. Pojasnio je da prijavama ne može dodijeliti datum njihova podnošenja dok se ne otklone te nepravilnosti. Zaključno je naveo da, ako se one otklone u odobrenim rokovima, datum dostave novih slika smatrat će se datumom podnošenja prijave, no ako se to propusti učiniti, smatrat će se da prijave za registraciju nisu podnesene.

18 Dopisom od 14. srpnja 2015. žalitelj je odgovorio da su uvjeti za dodjeljivanje datuma podnošenja prijave ispunjeni jer dostavljeni prikazi predstavljaju dizajn na neutralnoj podlozi. Pojasnio je da se članak 4. stavak 1. točka (e) Uredbe br. 2245/2002 odnosi na kvalitetu prikaza, a ne na njihov sadržaj. Zato nije dostavio nove slike.

- 19 U trećem zapisniku o ispitivanju od 16. srpnja 2015. ispitivač je napomenuo da ostaje pri svojem nalazu u zapisniku o ispitivanju od 25. lipnja 2015., prema kojem prikazi predstavljaju čašu i bocu.
- 20 Dopisom od 21. kolovoza 2015. žalitelj je, pozivajući se na telefonski razgovor s ispitivačem, odgovorio da ne razumije zašto datum podnošenja prijave može biti zadržan u slučaju dodavanja naznake proizvoda ili razdvajanja višestruke prijave, ali ne i u slučaju prvotno dostavljenih slika. Žalitelj je zahtijevao donošenje odluke protiv koje se može uložiti pravni lijek ako odluka o ispitivanju ne bude poništena.
- 21 U četvrtom zapisniku o ispitivanju od 24. kolovoza 2015. ispitivač je obavijestio žalitelja da može otkloniti nedostatke u prijavama ili dostavom novih slika ili dodavanjem oznake „Boce” i razdvajanjem višestruke prijave.
- 22 Dopisom od 28. kolovoza 2015. žalitelj je zahtijevao donošenje odluke protiv koje se može uložiti pravni lijek.
- 23 U odluci od 31. kolovoza 2015. ispitivač je naveo da žalitelj nije otklonio navedene nepravilnosti zato što se nije složio sa zapisnikom o ispitivanju. U skladu s člankom 46. stavkom 2. Uredbe br. 6/2002 i člankom 10. stavkom 2. Uredbe br. 2245/2002 ocijenio je da se predmetne prijave dizajna ne mogu smatrati prijavama za registraciju dizajna Zajednice i da im stoga nije moguće dodijeliti datum podnošenja prijave. Osim toga, naložio je povrat iznosa plaćene pristojbe.
- 24 Žalitelj je 15. rujna 2015. protiv odluke ispitivača podnio žalbu EUIPO-u na temelju članaka 55. do 60. Uredbe br. 6/2002.
- 25 Treće žalbeno vijeće EUIPO-a potvrdilo je u točki 15. sporne odluke da se iz prikaza dotičnih dvaju dizajna ne može utvrditi traži li se zaštita za čašu, bocu ili njihovu kombinaciju. U točki 16. sporne odluke pojasnilo je da prikaz koji je valjalo podnijeti s prijavom u skladu s člankom 36. stavkom 1. točkom (c) Uredbe br. 6/2002 služi za identifikaciju dizajna čija se zaštita zahtijeva i da je on uvjet za dodjeljivanje datuma podnošenja prijave u skladu s člankom 38. stavkom 1. navedene uredbe. Datumom podnošenja prijave određuje se senioritet registriranog dizajna te se novost i individualni karakter određuju ranijim dizajnima koji su bili dostupni prije dana podnošenja prijave. Žalbeno vijeće dodalo je da na temelju prikaza, u skladu s člankom 4. stavkom 1. točkom (e) Uredbe br. 2245/2002, mora biti moguće jasno utvrditi sve detalje predmeta za koji se zahtijeva zaštita.
- 26 Žalbeno vijeće dodalo je u točkama 17. i 18. sporne odluke da je žaliteljev navod prema kojem predmet zaštite dostavljenih prijava jasno proizlazi iz prikaza u kontradikciji sa samom njegovom argumentacijom i da se njegovim prijedlogom da navede naznaku dotičnih proizvoda nisu mogle otkloniti nepravilnosti u pogledu prikaza dizajna, s obzirom na to da se tim prikazom ne može koristiti radi utvrđivanja opsega zaštite.

Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda

- 27 Mast-Jägermeister podnio je 19. siječnja 2016. Općem sudu tužbu za poništenje sporne odluke.
- 28 U prilog svojoj tužbi iznio je dva tužbena razloga. Prvi tužbeni razlog temeljio se na povredi članaka 45. i 46. Uredbe br. 6/2002 u vezi s njezinim člankom 36., a drugi tužbeni razlog temeljio se na povredi pravâ obrane.
- 29 Pobijanom je presudom Opći sud odbio oba tužbena razloga i, posljedično, tužbu u cijelosti. Konkretno, Opći je sud prihvatio tumačenje članka 36. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 6/2002 prema kojem se primjena te odredbe odnosi, kao što je to tvrdio EUIPO, na nepreciznosti ili nesigurnost ili nejasnoću u pogledu predmeta zaštite dizajna za koji je podnesena prijava za registraciju.

Zahtjevi stranaka

- 30 Svojom žalbom Mast-Jägermeister od Suda zahtijeva da:
- ukine pobijanu presudu i
 - ako žalbu proglašuje osnovanom, prihvati prvi i treći dio tužbenog zahtjeva tužbe u prvostupanjskom postupku.
- 31 EUIPO od Suda zahtijeva da:
- odbije žalbu i
 - naloži žalitelju snošenje troškova.

O žalbi

- 32 U prilog svojoj žalbi Mast-Jägermeister poziva se na samo jedan žalbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 45. i 46. Uredbe br. 6/2002, u vezi s njezinim člancima 36. i 38.

Argumentacija stranaka

- 33 Prema Mast-Jägermeisterovu mišljenju iz smisla i svrhe članka 36. i 38. Uredbe br. 6/2002, članka 4. stavka 1. točke (e) i članka 10. stavka 1. točke (c) i stavka 2. Uredbe br. 2245/2002 proizlazi da dodjeljivanje datuma podnošenja mora ovisiti samo o ispitivanju prikaza dizajna u pogledu njegove fizičke prikladnosti za umnožavanje.
- 34 U prilog stajalištu da se ta odredba odnosi samo na fizičku prikladnost prikaza dizajna za umnožavanje kako bi ga se moglo objaviti u registru dizajna Zajednice, Mast-Jägermeister ponajprije se oslanja na tekst članka 36. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 6/2002 kao i na Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o dizajnu Zajednice (SL 1994., C 29, str. 20.).
- 35 Mast-Jägermeister tvrdi da se pitanje je li na temelju prikazâ dizajna čija je registracija zatražena moguće utvrditi zahtijeva li se u konkretnom slučaju zaštita za čašu, bocu ili njihovu kombinaciju odnosi na ocjenu opsega zaštite registriranog dizajna u okviru eventualnog postupka zbog povrede pa zato ne sprečava dodjeljivanje datuma podnošenja prijave. U tom pogledu iz članka 4. stavka 1. točke (e) Uredbe br. 2245/2002 nije razvidno da iz prikaza predmetnog dizajna ne smije proizlaziti ni najmanja sumnja u pogledu predmeta za koji se traži zaštita.
- 36 Nadalje, Mast-Jägermeister naglašava važnost datuma podnošenja prijave dizajna Zajednice, koji među ostalim pravnim učincima određuje i početak roka prvenstva u kojem podnositelj prijave može u inozemstvu podnijeti naknadne prijave dizajna i zahtijevati da mu se radi toga prizna prvenstvo prijave dizajna Zajednice. U tom pogledu, Mast-Jägermeister upućuje na članak 4. Pariške konvencije, koja se tiče prava prvenstva u okviru te konvencije. Međutim, s obzirom na važnost prava prvenstva, datum podnošenja prijave za registraciju mora biti određen u što kraćem roku, kako bi ga tvorac dizajna mogao učiniti dostupnim javnosti a da pritom vlastito otkrivanje navedenog dizajna ne povuče za sobom nevaljanost kasnijih prijava podnesenih u inozemstvu.
- 37 Žalitelj zato osporava točke 35. i 36. pobijane presude, u kojima je Opći sud zaključio da iz strukture Uredbe br. 6/2002 proizlazi da prilikom ispitivanja dizajna EUIPO mora najprije utvrditi da se prijava za registraciju odnosi na dizajn i da nije protivna javnom poretku ili prihvaćenim moralnim načelima,

a zatim mora provjeriti ispunjava li ta prijava za registraciju obvezne uvjete iz članka 36. stavka 1. Uredbe br. 6/2002. Žalitelj smatra da takvo što ne proizlazi iz strukture Uredbe br. 6/2002 i da je to tumačenje u suprotnosti s namjerom brzog postizanja pravne sigurnosti za podnositelja prijave.

- 38 Prema Mast-Jägermeisterovu mišljenju, ispitivanje pitanja može li se prijavi dodijeliti datum podnošenja najhitnije je i najjednostavnije ispitivanje. Naime, samo se mora provjeriti jesu li ispunjena tri uvjeta utvrđena u članku 36. stavku 1. Uredbe br. 6/2002. S tim u vezi, nemoguće je da je zakonodavac Europske unije doista zahtijevao da se najprije u svakom slučaju provjeri odnosi li se prijava na dizajn i, ovisno o okolnostima, je li on u suprotnosti s javnim poretkom ili prihvaćenim moralnim načelima, što je teško odgovoriti i zaslužuje temeljito ispitivanje.
- 39 Smatra da treba razlikovati uvjete za dodjeljivanje datuma podnošenja prijave utvrđene u članku 36. stavku 1. Uredbe br. 6/2002 i formalne zahtjeve koji se primjenjuju na prikaz dizajna kako bi se dopustila njegova registracija. U tom pogledu, ocjene žalbenog vijeća EUIPO-a i Općeg suda svakako se mogu uzeti u obzir kako bi se utvrdilo je li dizajn prikladan za registraciju, ali ne u fazi dodjele datuma podnošenja prijave.
- 40 Usto, što se tiče ocjene žalbenog vijeća i Općeg suda prema kojoj prikaz mora omogućiti jasno i precizno razlikovanje svih detalja predmeta za koji se zahtijeva zaštita, Mast-Jägermeister smatra da bi – u slučaju kada bi članak 4. stavak 1. točku (e) Uredbe br. 2245/2002 trebalo tumačiti na način da EUIPO-u daje nadležnost za sadržajnu provjeru prikaza dizajna – u biti EUIPO određivao predmet prijave za registraciju, a ne podnositelj prijave. Međutim, podnositelj prema prirodi prikaza određuje predmet prijave za registraciju dizajna Zajednice. Obilježja koja se ne mogu utvrditi na prikazu ne uživaju zaštitu.
- 41 Mast-Jägermeister smatra da iako svako tijelo zaduženo za ispitivanje prijave za registraciju ima mogućnost odbiti registraciju dizajna, a u skladu s tim i odbiti prijavu za registraciju dizajna ako smatra da registracija stvara pravnu nesigurnost, taj zahtjev pravne sigurnosti ipak treba potpuno drukčije promatrati od pravne sigurnosti koja se podnositelju prijave pruža samo dodjeljivanjem datuma podnošenja.
- 42 Mast-Jägermeister tvrdi da nepravilnost koju je utvrdilo žalbeno vijeće EUIPO-a nije razlog za odbijanje dodjele datuma podnošenja prijave. Prema njegovu mišljenju, složeni proizvodi sastavljeni od dvaju ili više proizvoda kojima se može odvojeno rukovati ili koji se mogu odvojeno prodavati također se mogu zaštititi ako je predmet zaštite registriranog dizajna vanjski izgled cijelog proizvoda ili njegova dijela koji je vidljivo prikazan u prijavi u skladu s člankom 3. točkom (a) Uredbe br. 6/2002.
- 43 Naposljetku, Mast-Jägermeister upućuje na razmatranja koja se odnose na strukturu uredaba br. 6/2002 i 2245/2002. Ističe da se u članku 46. stavku 2. Uredbe br. 6/2002 izričito navodi da se prijava neće smatrati prijavom za registraciju dizajna Zajednice i da joj se na temelju toga neće dodijeliti datum podnošenja isključivo zbog njezinih nepravilnosti u smislu članka 36. stavka 1. te uredbe. Nasuprot tomu, nepravilnosti iz članka 46. stavka 3. Uredbe br. 6/2002 dovode do odbijanja prijave za registraciju, što pretpostavlja da joj je prethodno određen datum podnošenja. Mast-Jägermeister napominje da se među tim nepravilnostima nalaze one iz članka 45. stavka 2. točke (a) Uredbe br. 6/2002 i da se u njemu upućuje na pretpostavke predviđene njezinim člankom 36. stavkom 5., kojim se pak zahtijeva da prijava za registraciju ispunjava pretpostavke predviđene Uredbom br. 2245/2002. Zato eventualna nepravilnost prijave za registraciju prema članku 4. stavku 1. točki (e) potonje uredbe može dovesti do njezina odbijanja tek nakon što je dodijeljen datum podnošenja prijave.
- 44 U tom pogledu, Mast-Jägermeister priznaje da zajedničko tumačenje članka 10. stavka 1. točke (c) i stavka 2. Uredbe br. 2245/2002 kao i njezina članka 4. stavka 1. točke (e) možda dolazi u sukob s odredbama članka 46. stavaka 2. i 3. Uredbe br. 6/2002. Međutim, odredbe Uredbe br. 2245/2002 kao provedbene uredbe treba tumačiti u svjetlu odredaba osnovne uredbe, to jest Uredbe br. 6/2002.

45 EUIPO pak smatra da Opći sud nije počinio pogrešku koja se tiče prava prilikom tumačenja odredaba uredbi br. 6/2002 i br. 2245/2002. Zato zaključuje da je jedini žalbeni razlog neosnovan i da žalbu treba odbiti.

Ocjena Suda

46 Svojim jedinim žalbenim razlogom Mast-Jägermeister u biti tvrdi da članak 36. stavak 1. točku (c) Uredbe br. 6/2002 u vezi s drugim relevantnim odredbama te uredbe i Uredbe br. 2245/2002 treba tumačiti na način da dodjeljivanje datuma podnošenja prijave ovisi isključivo o ispitivanju prikaza dizajna u pogledu njegove fizičke prikladnosti za umnožavanje. Prema tome, on smatra da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava presudivši da se članak 36. stavak 1. točka (c) odnosi i na nepreciznosti, nesigurnost ili nejasnoću predmeta zaštite dizajna za koji je zatražena registracija.

47 Za potrebe analize osnovanosti tog žalbenog razloga valja protumačiti članak 36. stavak 1. točku (c) Uredbe br. 6/2002, prema kojem prijava za registraciju dizajna Zajednice mora sadržavati „prikaz dizajna [prikladan] za umnožavanje”.

48 U skladu s ustaljenom sudskom praksom Suda, za tumačenje odredaba prava Unije ne treba uzeti u obzir samo njihov tekst, nego i kontekst te zadane ciljeve propisa kojeg su dio (presude od 19. rujna 2000., Njemačka/Komisija, C-156/98, EU:C:2000:467, t. 50. i od 19. listopada 2017., Raimund, C-425/16, EU:C:2017:776, t. 22.).

49 Prije svega, što se tiče teksta članka 36. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 6/2002, njime je propisano da prijava za registraciju dizajna mora sadržavati „prikaz dizajna [prikladan] za umnožavanje”. Čini se da se tim tekstom naglasak stavlja na tehničku kvalitetu prikaza. Međutim, kao što je to istaknuo nezavisni odvjetnik u točki 32. svojeg mišljenja, pojam prikaza sam po sebi podrazumijeva to da dizajn mora biti jasno prepoznatljiv.

50 Usto valja utvrditi da se člankom 4. stavkom 1. točkom (e) Uredbe br. 2245/2002 – iako se tom odredbom ne dodaju materijalnopравни zahtjevi pored onog iz članka 36. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 6/2002 – pobliže određuje, među ostalim, da prikaz mora biti kvalitetne izrade koja omogućuje jasnu vidljivost obilježja predmeta za koji se zahtijeva zaštita.

51 Analizom teksta članka 36. stavka 1. točke (c) može se dakle zaključiti da dizajn mora biti moguće jasno utvrditi na temelju njegova prikaza.

52 Doslovno tumačenje članka 36. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 6/2002, koji mora doprinijeti pravilnom funkcioniranju sustava registracije dizajna, potvrđuje se i njegovim teleološkim tumačenjem. Tako zahtijevanje grafičkog prikaza ispunjava zadaću, među ostalim, definiranja samog dizajna radi određivanja što je točno predmet zaštite koja se pruža nositelju registriranog dizajna (vidjeti analogijom presudu od 12. prosinca 2002., Sieckmann, C-273/00, EU:C:2002:748, t. 48.).

53 S tim u svezi, važno je podsjetiti da je cilj registracije dizajna u javnom registru učiniti ga dostupnim nadležnim tijelima i javnosti, a posebice gospodarskim subjektima. S jedne strane, nadležna tijela moraju jasno i precizno poznavati prirodu sastavnih dijelova dizajna kako bi bila u mogućnosti ispuniti svoje obveze glede prethodnog ispitivanja prijave za registraciju kao i objave i održavanja odgovarajućeg i preciznog registra dizajna (vidjeti analogijom presude od 12. prosinca 2002., Sieckmann, C-273/00, EU:C:2002:748, t. 49. i 50. i od 19. lipnja 2012., Chartered Institute of Patent Attorneys, C-307/10, EU:C:2012:361, t. 47.).

54 S druge strane, gospodarski subjekti moraju imati mogućnost da se jasno i precizno upoznaju s izvršenim registracijama ili prijavama za registraciju svojih postojećih ili mogućih konkurenata, a time i dobiti relevantne informacije o pravima trećih osoba (vidjeti analogijom presude od 12. prosinca

2002., Sieckmann, C-273/00, EU:C:2002:748, t. 51. i od 19. lipnja 2012., Chartered Institute of Patent Attorneys, C-307/10, EU:C:2012:361, t. 48.). Cilj je takvog zahtjeva, kao što to Opći sud u biti navodi u točki 47. pobijane presude, zajamčiti pravnu sigurnost trećih osoba.

- 55 Slijedom toga, sustav dizajna Zajednice koji proizlazi iz Uredbe br. 6/2002 potvrđuje tumačenje na koje upućuje tekst njezina članka 36. stavka 1. točke (c) prema kojem prikaz dizajna čija je registracija zatražena mora omogućiti njegovo jasno utvrđivanje.
- 56 Taj zaključak uostalom potvrđuje i činjenica da dodjelom datuma podnošenja prijave – a to je u skladu s člankom 38. Uredbe br. 6/2002 dan na koji su EUIPO-u podneseni dokumenti s podacima utvrđenima člankom 36. stavkom 1. te uredbe – nositelj predmetnog dizajna može steći pravo prvenstva u smislu njezina članka 41. Naime, suprotno onomu što tvrdi Mast-Jägermeister oslanjajući se na članak 4. Pariške konvencije, čiji tekst u bitnome odgovara članku 41. Uredbe br. 6/2002, činjenica da datum podnošenja prijave omogućava stjecanje tog prava prvenstva sama po sebi opravdava zašto prikaz ne smije imati nepreciznosti u pogledu dizajna čija je registracija zatražena. Kao što je to u biti naveo nezavisni odvjetnik u točki 55. svojeg mišljenja, neprecizna prijava za registraciju stvara opasnost da bi na temelju prava prvenstva dizajn kojemu predmet zaštite nije jasno određen dobio prekomjernu zaštitu.
- 57 Na kraju, tumačenje prema kojem u skladu s člankom 36. stavkom 1. točkom (c) Uredbe br. 6/2002 na temelju prikaza dizajna sadržanog u prijavi za registraciju mora biti moguće jasno odrediti predmet za koji se traži zaštita također je potvrđeno analizom konteksta te odredbe.
- 58 S tim u vezi, budući da je člankom 36. stavkom 5. Uredbe br. 6/2002 predviđeno da prijava za registraciju mora ispunjavati pretpostavke utvrđene Uredbom br. 2245/2002, treba se osvrnuti i na ostale odredbe potonje uredbe koje se odnose na prijavu za registraciju.
- 59 Zato valja istaknuti, kao što je to EUIPO pravilno napomenuo, da je člankom 12. stavkom 2. Uredbe br. 2245/2002 propisano kako ispravak prijave za registraciju ne smije mijenjati prikaz dotičnog dizajna. Međutim, to nužno podrazumijeva da prijava za registraciju, prije nego što joj se može dodijeliti datum podnošenja, mora sadržavati takav prikaz na temelju kojeg je moguće utvrditi predmet za koji je zatražena zaštita. Naime, Uredbu br. 6/2002 nije moguće tumačiti na način da se prema njoj prijava za registraciju može smatrati valjano podnesenom čak i ako u njoj nije moguće jasno utvrditi dizajn za koji je zatražena registracija i ako se ta nepravilnost više ne može ispraviti.
- 60 Iz točaka 49. do 59. ove presude proizlazi da doslovno, teleološko i kontekstualno tumačenje članka 36. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 6/2002 navodi na zaključak da tu odredbu treba tumačiti na način da u skladu s njom na temelju prikaza dizajna čija je registracija zatražena mora biti moguće jasno utvrditi dizajn za koji se tom prijavom zahtijeva zaštita.
- 61 Iz članka 46. stavka 2. Uredbe br. 6/2002 proizlazi pak da se prijava koja ima nepravilnosti u pogledu pretpostavki navedenih u njezinu članku 36. stavku 1. koje nisu uklonjene u propisanom roku ne smatra prijavom za registraciju dizajna Zajednice pa joj se zato ne dodjeljuje datum podnošenja.
- 62 Ne mogu se prihvatiti Mast-Jägermeisterovi argumenti u pogledu odnosa između različitih odredaba članaka 45. i 46. Uredbe br. 6/2002, sažeti u točki 43. ove presude. Naime, Mast-Jägermeisterova prijava sadržava nepravilnost u smislu članka 36. stavka 1. Uredbe br. 6/2002 s obzirom na to da na temelju nje nije moguće jasno utvrditi dizajn za koji je zatražena registracija. S druge strane, iz prethodne točke ove presude proizlazi pak da takva nepravilnost prema članku 46. stavku 2. Uredbe br. 6/2002 dovodi do toga da se dotična prijava ne smatra prijavom za registraciju dizajna Zajednice ako nije ispravljena u propisanom roku.

- 63 Osim toga, argument koji se odnosi na točke 35. i 36. pobijane presude, u kojima je Opći sud pojasnio tijek postupka ispitivanja dizajna, treba odbiti kao bespredmetan jer ocjena sadržana u tim točkama očito nije potrebna radi potpore njegovu tumačenju članka 36. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 6/2002, s obzirom na to da ono proizlazi iz ocjena navedenih u točkama 40. do 46. te presude.
- 64 Iz prethodnih razmatranja proizlazi da je Mast-Jägermeisterov jedini žalbeni razlog neosnovan i da ga stoga valja odbiti, a time i žalbu u cijelosti.

Troškovi

- 65 Na temelju članka 184. stavka 2. Poslovnika Suda, kad žalba nije osnovana, Sud odlučuje o troškovima.
- 66 U skladu s člankom 138. stavkom 1. istog Poslovnika, koji se na temelju njegova članka 184. stavka 1. primjenjuje na žalbeni postupak, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.
- 67 Budući da je EUIPO podnio zahtjev da žalitelj snosi troškove i da on nije uspio sa svojim jedinim žalbenim razlogom, nalaže mu se snošenje EUIPO-ovih troškova.

Slijedom navedenog, Sud (deveto vijeće) proglašava i presuđuje:

1. Žalba se odbija.

2. Društvu Mast-Jägermeister SE nalaže se snošenje troškova.

Potpisi